

Uredništvo
in upravištvo:

Kolodvorske
ulice št. 16.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Šeststopenjska peti-
vreda 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravištvo:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gld.,
za pol leta 5 gld.,
za četrt leta 2 gld.
50 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

Štev. 36.

V Ljubljani v soboto, 14. februarja 1885.

Tečaj II.

Pristojbinska novela v držav- nem zboru.

To vam je bilo te dni veselje med nemško-liberalno stranko! Zlasti ko se je minoli torek poslanec Obreza dal izbrisati iz govorniške vrste, kar se je v nemških krogih smatralo kot simptom zevajočega razpora med vlado in Slovenci, prorokovali so veliki dunajski časniki unisono preteči razpad državno-zborske večine. Varali so se! V naši desnici doseglo se je popolno sporazumljenje med vsemi frakcijami, nebo je zopet jasno, tudi slovenski poslanci nimajo nikakega poželjenja, pod pazduho seči oslabelem levičarjem ter njih kandidatom pomagati na ministerske sedeže. Homatije so poravnane, kakor čujemo, in tudi, če se pristojbinska novela, kar je prav lahko možno, zopet izročila dotičnemu odseku, da se posvetuje o nekaterih premembah, bode to brez vpliva ostalo na peripetije našega parlamentarnega gibanja. V tem oziru smo po polnem hladnokrvni; zaradi stvari same pa, zaradi pristojbinskega zakona namreč, bi pač želeli, da načrt, ki se je predložil zbornici, še tekom tega zasedanja povoljno prebije državno-zborsko posvetovanje. Da označimo svoje stališče v tem vprašanju, moramo prijaviti nekoliko skromnih opazek o meritorni vsebini pristojbinske novele.

Čisto naravno je, da se je avstrijski finančni minister lotil poskusa, zvišati dohodke kolekovine in neposrednih pristojbin. Kronični primanjkljaj, žalibog, vedno še neče izginiti iz državnega proračuna, direktni in indirektni davek se tudi ne dá povišati, izimši slabo urejeno pridobnino in dohodkarino, in tudi pri upravnih potrebščinah v sedanjih svetovnih razmerah ni možno, kaj prida prištediti. Ostaja tedaj le državni dohodek iz pristojbin kot primeren predmet novemu davku. V tem oziru je znano, da naša država sploh veliko manj dobiva dohodkov po pristojbinah nego Francoska, Angleška in kraljestvo italijansko.

Za leto 1883 nahajamo v državnem budgetu znesek kolekovine s 17 100 000 gld., znesek raznih pristojbin pa z 32 800 000 gld., vsega skup je tedaj naša državna polovica prejela 49 900 000 gld., ali v okrogli svoti 50 milijonov gld. pod tem naslovom.

Lepa svota! bodemo vskliknili, ako jo primerjamo z razmerno nizkim pristojbinskim dohodkom v sosedni Nemčiji. Ali oglejmo si angleški proračun, tam nesó le koleki 126 732 110 goldinarjev. Na Francoskem pa je državni zaklad leta 1883 prejel po kolekih in za registrovanje (*l'enregistrement*) velikansko svoto 303 953 200 gld. avstr. velj. Oziraje se na te številke pač ne bomo mogli trditi, da je avstrijski davkoplačevalec sploh preobložen ravno s pristojbinami, dasi priznavamo, da je ta davek nejehtno razdeljen ter se čestokrat precéj brezobzirno izterja. V tem prepričanju nas potrde prvi veljaki v finančnih zadevah, med njimi Schäffle, kateri je tudi tega mnenja, da je možno, dohodek v tej rubriki nekoliko zvišati.

Toda pri vsakem novo uvedenem ali povisanem davku je treba paziti na nek mero-dajen moment. Predno da poslanec svoj glas oddá v tem ali onem zmislu, mora uvaževati, ali je splošna korist, izvirajoča iz pomnoženih državnih dohodkov, v pravem razmerju k gmojni izgubi, katera zadeva njegove volilce vsled nove uredbe. V tem oziru odločuje interes posameznih volilnih okrajev, in slabo uslugo bi dotični poslanec storil svojim volilcem, ako bi v takem vprašanju v nemar pušal svoje mandatarje.

Na to praktično stališče moramo se postaviti, ako gre za to, da presodimo dejanski učinek predložene pristojbinske novele za naše slovenske pokrajine. Gola istina je, da načrt tega zakona odpravlja marsikatero olajšavo ter vsled tega precéj izdatno obremeni dotične davkoplačevalce. To se pokaže zlasti pri prenosu nepremičnega posestva proti odškodnini. Res je, da se je za take slučaje pristojbina znižala od 3 1/2 odstotkov na 3 odstotke, ali

pomisliti nam je, da so se pri teh kupninah dovoljevali izdatni odpusti, ako je dotično posestvo hitro menjalo svojega lastnika. Recimo, da je tako posestvo z nova bilo prodano v dveh letih, potem je pristojbina znašala le jeden odstotek. Stoprav tedaj, če je med prvo in drugo prodajo minulo deset let, trebalo je odšteti celo pristojbino v znesku 3 1/2 odstotkov.

Kedo bode tajil, da je ta preuredba precéj izdatna zapreka za spekulacijo z nepremičnim blagom? Finančni uspeh te preuredbe ceni poročevalec pristojbinskega odseka povprek na 2270 470 gld. na leto, in drugi izvedenci pričakujejo še večje dohodke od te naredbe. Ali pomisliti je treba, da to poostrenje postavnih določeb vender ne zadeva toliko navadnega posestnika, temveč zlasti podjetnika, kateri z hišami kupčuje. I mi priznavamo, da je taka določba neugodna zlasti razvoju velikih mest, kjer se mnogo zida, mnogo hiš iz spekulacije kupuje in prodaja, in s stališča na pr. dunajskih poslancev po polnem razumemo, da jim ta paragraf preglavico dela. Toda drugo vprašanje je, če smo baš mi na Slovenskem toliko zadeti po tej naredbi, da bi naši zastopniki v državnem zboru se morali upirati novemu zakonu, in tudi o tem nismo uverjeni, da taka trgovina, taka spekulacija sploh ugaja narodnemu blagru. Sicer je pa tudi odsek v svojem poročilu po vsej pravici naglašal, da se jednake pristojbinske olajšave ne nahajajo v nobenem pristojbinskem zakonodajstvu drugih držav.

Druga določba pristojbinske novele odpravlja predpravo, vsled katere so kupninski zaostanki pri vknjiženju v zemljiške knjige pristojbine bili prosti. Izjema se bode odslej dovolila le tam, kjer vknjižena terjatev vrednosti 1000 gld. ne presega. Tudi tej točki slovenski poslanec ne more ugovarjati. Saj se je že tolikrat v najnovejšem času, pri agrarni enketi in v sejah deželnega zbora poudarjalo, da so ravno zaostale kupnine največkrat prvotni vzrok prevelikemu zadolženju onih posestnikov, kateri so precenili svojo denarno silo ter po-

Listek.

„Zaradi jedne cvetke.“

(Critica iz slovaškega življenja, prev. A. Sušnik.)

Pahnili so ga iz občine! Veste-li, kaj to pomeni, „izobčen“ biti?

Zasačili so ga neko noč na malem vaškem pokopališču, ko je z roparsko hlastnostjo in tresočim nemirom lopovskim zasipal gomilo, katero je bil očitno prej odkopal. Stal mu je še mrzel znoj na čelu, kojega mu je pro-
vzročilo to ponočno delo, še se je tresel strahu po vsem životu, ko so ga uhvatili in tirali, zasramovaje, psovaje in suvaje ga, divjim krikom tja v malo, okrožno mesto. Ondu so ga privezali na klop in tolkli s palicami, da so mu izbili iskrico iste človeške dostojnosti, koja tli celo v prsih najbornejše nestvore.

A on niti črnil ni ter ostal nem; da, ostal je nem, ko ga jame okrožni sodnik izpraševati in siliti, naj izpové, kaj je delal o polunoci na pokopališču. Ni besedice ni izpregovoril, ko ga je birič tiral kot živinče, koje

se popelje v mesnico, ter ga pahnil v zaduhlo uječo.

„Skrunitelj mrtvih! Ropar!“

Po njegovih ušesih je še šumelo, ko je sedel sam v tamnici.

Vrže se na otep segnjite slame tam v kotu ter zrè v sivkast obòk, na kojem v tem trenutju, jednako metuljčeku, skačejo solnčni žarki. A tudi zdaj ne uide glas njegovim ustnim, niti vzdihljaj, in v njegovih temnočrnih očesih žarelo je nekaj, podobno sveti blaznosti v očesu mučeniškem. Ko pa mine dan za dnem, teden za tednom, mesec za mesecem v strašni temnici, jenjal je i slednje šteti in se le sanjavo spominal one dòbe, ko je zrl zlate solnčne žarke po gorah in polji, ko je videl tisočero cvetk na travnikih, umrl je tudi oni čudoviti žar v očesu njegovem, polastila se ga je neka poživljena topost, in celò takrat se ni ganil z mesta, ko mu uječar oznani slobodo.

Opotekaje bliža se durim, toda hitro zatisne si oči, da bi solnčna svetloba krasnega poletnega jutra ne omračila njegovih, svetlobe ne vajejenih očíj.

Iz daljave čuje človeške glasove — rude-

čija mu šine v upala, vèla lica. Vrata zaloputne in čaka tako do večera. Ko se zmračí, urno in tiho smukne iz uječe ter beži skozi speče okrožno mesto. Nagon, da se skriva pred ljudmi, podil ga je od grma do grma in vselej je strahotno obstal, začuvši kak človešk glas.

Medlo in počasno plazi se dalje in vedno težje so bile njegove stopinje, čim bližje je prihajal kraju, kjer ima po njegovih mislih stati mala a čedna kočá, v njej pa sključena in prijazno smehljajoča se mamica, koja ga je porodila, zánj skrbela, z njim se smijala in plakala! Kaj jej ima podariti v zahvalo? Sramoto in solzé! Srce mu je tolklo tako močno v prsih, da je moral nekoliko odpočiti.

Konečno — tu je uže sosedna hiša — skozi rudeča zagrinjala od katuna blišči ti nasproti prijazna lučica — še jeden ovinek, tam je stara lipa, a dalje — — — nakrat postoji kot priraščen k tlom, srce njegovo mu zastane. Opoteče se nekoliko korakov naprej ter zatisne oči; zopet je odprè, zgrabi se z obema rokama za glavo, da se prepriča, ali res še živi — toda — vsaj čuti vroče udarce v svojih sencih na ledeno mrzle roke, on vidi

sestva kupovali na upanje, ne da bi imeli dovolj kapitala za tak nakup. V tem oziru je celó dobro, če se zapreke stavljajo lehkomselnemu nakupovanju.

Te dve točki tedaj ne morete ovirati naših poslancev, da ne bi glasovali za vladno predlogo. Ali nek pozitiven moment jih celo sili, toplo potezati se za pristojbinsko novelo. Dokazati se dá namreč, da bode zlasti jedna določba jako koristila slovenskim davkoplačevalcem. Kajti ona uvede olajšavo, katera bode ugodno vplivala na gmotni položaj kmetskega posestnika in malega meščana. Posestva namreč se v naših krajih večidel oddajo tako, da jih sin podeduje od starišev, bodisi potom oporoke, bodisi po izročitvi med živimi. Do sedaj pa se je jako nejednako postopalo v teh slučajih. Kajti le pri dedščinah, to je pri prenosu premoženja med umršimi, računajo pristojbinske oblasti po zakonu določeno pristojbino $1\frac{1}{2}\%$, izročitve med živimi pa smatrajo za kupne pogodbe ter zaračunajo $3\frac{1}{2}\%$ odstotkov. Ta razvada, katera se morda upira na neko kazuistično tolmačenje postavnih besed, stvarno pa nikakor ni utemeljena, bode odslej odpravljena. Vsaka izročitev nepremičnega blaga med stariši in otroci, bodisi dedščina ali prenos med živimi, se bode odsihmal jednako odmerila z $1\frac{1}{2}\%$, in sicer ne le pri kmetskih posestvih, kakor je vlada hotela, temveč tudi pri drugih realitetah, ako njih vrednost ne znaša nad 5000 gld. Poleg tega pa plačujejo manjši posestniki, če je njih lastnina k večjemu 1000 gld. vredna — in teh je baje pri nas silno veliko! — le polovico dotične pristojbine. Odsek je izračunal denarni uspeh teh olajšav, to je denarno izgubo državne blagajnice v tem slučaju na jeden milijon goldinarjev, in ne bojimo se nobenega ugovora, ako trdimo, da bodo ravno slovenske pokrajine posebno deležne navedenih koncesij.

Ako še omenjamo, da se pristojbinska novela loti tudi prevažnega davčnega predmeta, kateri se je do sedaj odtezaval vsakemu davčnemu bremenu, boste namreč, ter tudi njej naklada nekoliko pristojbine, katera mora veljati kot pobreven začetek željno pričakovanega borznega davka, povedali smo dovolj, da označimo svoje stališče nasproti pristojbinski noveli. Da se je tudi trgovinski in obrtni korespondenci v § 11. odmerila neka pristojbina, je sicer istina, ali donesek je tako neznaten (od vsake póle 1 kr. za vrednostne svote med 10 do 50 gld., 5 kr. za višje zneske), in prekanjeni trgovci ima toliko prilike, ozirati se v svojem poslovanju na neprijetne te določbe, da se tudi od njih ni bati neugodnih posledic za našo trgovino in obrtnost.

Vzemimo tedaj pristojbinsko novelo v njeni celoti in rekli bodemo naravnost: Da bi našim poslancom bilo zastopati interese velikih mest, v prvi vrsti dunajske koristi v državni zbornici, lahko bi se protivili z vsemi

štirimi nasvetovanemu zakonu. Toda načrt te postave obseza posamezna slovenskim, posestnikom jako ugodna določila, in oziraje se nanj, ne bi pravo zadeli, ako bi pri konečnem glasovanju zopet pomagali levičarskim pogrebcem!

Ogerska górenja zbornica.

V torek pričela se je v ogerski poslanski zbornici debata o preustrojni górenje zbornice. Takoj začetkom oglasilo se je nad 25 govornikov, kar gotovo živo priča, kako veliko je zanimanje za to preustrojbo in kako važna je górenja zbornica.

Górenja zbornica, kakeršna je bila do zdaj, je bila le zbornica veljakov, nikakor ne zastopnikov izmed naroda, na katere je narod tako rad ponosen. Do zdaj veljalo je le načelo, da se je prišlo brez vseh zaslug v górenjo zbornico, le zaradi stanu. Ta srednjeverska naredba se bode zdaj odpravila, kar bi se bilo moralo se vé da že zdavna zgoditi.

V novi górenji zbornici sedeli bodo razen cerkvenih knezov in članov od rojstva, kateri pa morajo plačevati vsaj 3000 gld. davka od svojega posestva, tudi še imenovani člani. Zdaj pričelo se bode stoprav duševno delovanje v górenji zbornici, kajti zdaj priti bodo mogli v zbornico tudi možje, kateri se odlikujejo tudi po duhu; to bode gotovo marsikateremu veleumu v spodbujajo. Tako možno bode postaviti to zbornico na ono duševno višino, katera se prvi zbornici v deželi spodobi, katero prva zbornica v deželi imeti mora. Gotovo je tudi prav, da se je za člane od rojstva odmeril tudi davek 3000 gld., saj naposled mora vendar vsak član zakonodavske zbornice nekaj zastopati. Imenovani člani zbirali se bodo torej iz duševnih veljakov, reprezentovali bodo duševno plemstvo; cerkveni knezi zastopali bodo cerkvene interese; članovi od rojstva pa bodo zastopali zemljiško posestvo. Da so zdaj zastopali vso deželo skoro jedino le plemenitaši, je bilo gotovo krivično, ker to ni možno. Res da bode v bodoče tudi še vedno prevladovalo število izmed plemenitašev, vendar bode zraven njih sedelo precejšnje število imenovanih članov.

Tako osnovala se bode górenja zbornica na modernih načelih, ter bode zastopstvo vsega naroda, in zatorej bode tudi treba, da se v to zastopstvo pokličejo cerkveni knezi vseh zakonito priznanih veroizpovedanj.

V novi zbornici ne bodo sedeli samo knezi katoliške, marveč tudi drugih veroizpovedanj. Tako se bode odstranilo ono brezdnost, katero je ločilo do zdaj razna veroizpovedanja. To je po polnem liberalno načelo: Če so bila do zdaj v tem zastopstvu nezastopana veroizpovedanja zakonito priznana, pristaja jim, da so zastopana tudi v zbornici, če pa niso zakonito priznana, torej jih država lahko odpravi, prepové.

Potikal se je še nekaj časa po vasi in se veselil, ako so se ženske pri njegovem pogledu kričé razpršile na vse strani ter se ga plaho ogibali možki. Pred vsakim pragom, kjer je proseč roko stegnil, zapodili so ga boječe, in ko nekoč pomoli skozi cerkvena vrata glavo, tekój je bil cerkvenik tú ter mu je zaloputne pred nosom.

Konečno ostalo mu ni družega, nego pobegniti v bližnje gozde, kjer se je živil s koreninami in zelišči, čestokrat tudi od tatvine, ker ga je glad gnal na kmetske njive.

A časih probudilo se je v njem hrepenjenje po človeškem obližji in pripetilo se je v tacihi trenutjih, da se je nakrat prikazal pri kaki svatbi, veselici ali igratih ter plaho skrit, z daljave prisluškoval živahnemu rajanju.

Bila je jasna jesenska noč. Stal sem na terasi svoje male vinogradne hišice. Nad menoj temno-modro nebo, posejano z nebrotinimi zvezdami; luna pošiljala je svojo čisto, blede svetlobo doli in odsevala v tiho dalje se valeči reki, ki je tekla sredi med sočnato

Ta vprašanja so gotovo že velike važnosti, a še večje pomembe je vprašanje: ali naj se dosmrtni člani izvolijo ali pa naj jih imenuje vlada. To je gotovo silno važno vprašanje, in Andrassy sam poganjal se je za volilno načelo, kar pa se vé da še ni posledica, da bi to pravo biti moralo. Mislimo si le, da narod voli dosmrtno te člane v zbornico. Kako se lahko zgodi — in kolikrat se je že zgodilo — da se z raznimi sredstvi premami omahujoči volilec — ter pošlje v zbornico moža, čegar delovanje le več škoduje; zgodi se lahko, da volilci pošljejo v zbornico krajevne velikaša, bogatina, ker so ga zaradi zavisnosti od njega morali voliti — a tako poslali so nezmožneža v tako važno zastopstvo. Vzemimo pa, da vlada imenuje te člane — in naj si je še tako popačena in strankarska vlada — vselej se lahko pozóve na odgovornost in ona jemati mora pri vseh svojih korakih ozir na javno mnenje. Če bode vlada imenovala dosmrtno članove v to zbornico, volila bode gotovo vselej najbolj zaslužne možje, kar bi se po volitvah gotovo ne zgodilo. To je jedna najvažnejših točk v preustrojni górenje zbornice, in želeti je v interesu tega zakonodavskega zastopa, da se reši v tem zmislu, da vlada imenuje dosmrtno člane.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Veliko veselje zavlada je med levičarji državnega zbora, ko so videli, da pri glasovanju o kongru in pozneje pri debati o pristojbinah ni bila desnica po polnem jedina, obetali so si že ministerske portfelje, a prazni so bili vsi ti njih upi, desnica je zopet po polnem jedina v načelnih vprašanjih. Vsi poslanci na desnici so sklenili, da bodo vlado se na dalje podpirali v njenem, vsem narodom pravičnem delovanju; vsi poslanci so prepričani, da vlada hoče izvesti povsodi jednako-pravnost, kar pa se vé da ne gre kar čez noč. To je gotovo veselo znamenje, kajti obžalovati bi bilo, če bi se desnica razkršila po nestrpnosti nekaterih vročerkvnežev. Vlada izpolnila bode polagama gotovo tudi želje in ugodila zahtevam slovenskih poslancev gledé slovenščine v učilnicah.

Pri debati o preustrojni ogerske górenje zbornice staval je včeraj poslanec Herman predlog, naj se górenja zbornica odpravi. Tisza pobijal je ta predlog ter izrekal željo, naj bi se predložen načrt vzprejel nespremenjen. On se bode povsodi trudil, da se ohranijo načelna določila. Če bi bilo pri nekaterih določilih potreba popravkov, naj se to prepusti górenji zbornici. Izpusti naj se samo paragraf 25., po katerem naj bi se pri prvem imenovanju ozir jemal na one člane, kateri so se v slednjih treh letih redno udeleževali sej górenje zbornice.

zelenimi lokami. Krog mene, kamor sem pogledal, vile so se trte, obtežene s sladkim grozdom, čez-nje plavalo je moje oko doli k malemu okrožnemu mestecu, ki je v nočni temini s svojimi lesketajočimi lučicami bilo podobno osamljeni zvezdici.

Meni ravno nasproti v mali daljavi dvigala se je gora, a vrhu nje mala cerkva. Le-ta bila je danes cilj mnogo pobožnih romarjev, mož in žená, ki so, prišedši iz ogromne daljave onkraj visoke Tatre, semkaj dohajali, da položé na visoki gori, torej Bogu bližje, pobožne in iskrene želje v roke Marije Device.

Okolo cerkvice nastljali so bukovih vej za prenočišče, a tudi žganjeprodayalcev ni manjkalo, ki so svojo strupeno robo kričéč hvalili, tu in tam goreli so veliki ognji pod velikanskimi kotlji, v kojih se je kuhala tečna jed za lačne želodce. Tam pod staro lipo zbralo se je mlado in staro okrog starega Armenca, ki je prodajal nosljajočim glasom svete podobice, svetinjice in korale, a zopet drugi so glasno molili okolo na planem stoječega križa.

mestu rodne očetovske kočice — razvaline — pogorišče, iz kojega srede štrli v nebo ogoreli brun, kot grozeč prst.

Nesrečnež, sedaj brez pristrešja, domovja, skoči v divjem obupu na mesto, z obema rokama razkopava ogorke, kakor bi si hotel iz te groblje zdrobljenega apna in kamenja izkopati svoj dom, kričé s pretresujočim glasom: „Mati, mati!“

Nek sosed priteče vsled njegovega krika ter mu vpije: „Le cvili, potepuh, ti spraviš si svojo mater pod zemljo! Zunaj na pokopališči jo izkopli, če te mika zlat prstanček, več tako ne boš dobil, kajti požgali smo njeno imenje; umrla je kot beračica in kot mati mrliskega skrunitelja!“

Pri teh besedah razjarjenega kmeta čuje se grozovit krik iz ust nesrečneža, koji se spremeni v strašansko brohot, razlegajoč se v nočni tihoti. Po tem divjem smehu ostala je topa in bebasta sled zblaznelega smehljanja na ustnih mladega fanta; vsi utisi njegovega življenja, haotične podobe njegovega duha spojile so se v čudovito zmes v njegovih bolnih možganih.

Tu je dežele.

Nemški državni zbor izročil je novelo o carini komisiji, sestoji iz 21 članov, in predposvetovanje carine na les posebni komisiji, sestoji tudi iz 21 članov. O carini na žito posvetovalo se bode v zbornici. Bismarck se je izjavil, da država nalaga kmetu uže 30 let sim brēmena. Vse cene se višajo, izimno one zemljiških pridelkov; brēmena, katera so se naložila domačemu kmetijstvu, naj se naložijo tudi inozemskemu. Pri carini na les velja isto.

Zvezni svēt izrekel je svojo zadovoljnost s pogodbo o izročevanju zločincev, skleneno med Nemčijo in Rusijo.

V Švici, kjer je zavetišče inozemskih anarhistov, je zdaj 2000 anarhistov. V vseh večjih mestih imajo anarhistične zveze. Vnanje države pomnožile so svoje tajne redarstvenike v Švici za zdajno število.

V francoski zbornici nadaljuje se debata o carini na živino in žito. Debata trajala bode še kakih osem dni. V jedni slednjih sej dejal je minister za poljedelstvo, da francosko kmetijstvo uže dvajset let stoji na istem mestu, če ni morda za nekoliko propalo. Če si druge države hotē pomagati s carino, mora isto storiti tudi Francija, saj bode to za poljedelce le koristno, kupovalci pa ne bodo nikake škode trpeli.

V Španiji jeli so se brezposelni delavci vedno bolj gibati. Pričele so se demonstracije v Madridu, a odtod razširile so se naglo po vsej Španiji, osebno pa po Kataloniji kjer je okolo 40 000 delavcev brez posla. Položaj postal je opasen; vlada skuša delavcem oskrbeti dela, a vsem ugoditi ni možno.

Trgovca iz Ed-Damarja na Nilu, kateri je pred nekaterimi dnevi prišel v Suakim ter je med potom obiskal **Osmana Digno** v njegovem taboru ter se z njim razgovarjal, poroča o tem razgovoru v „Nusretu“: „Na moje vprašanje, kaj hoče prav za prav doseči Mahdi, mi je Osman smehljaje odgovoril: Kristijanom prepovedati, da se ne smejo kopati v Nilu, to je, da se vse ozemlje ob Nilu od izvira do izliva dá zopet Mohamedanom nazaj.“ — „Meniš pa,“ sem ga vprašal, „da bode padšah v Carigradu mirno gledal, kako ga boste oropali Sudana in Egipta?“ — „Kaj namerava storiti padšah, ne vēm; vēm pa, da je Mahdi sklenil, da si osvoji Kairo ter potem pošlje poslanca k Sultanu, naj z njim sklene zvezo.“ Kakor je videti, je boj v Afriki verskega značaja.

„Standard“ poroča iz Kortija, da se je **Mahdijeva** moč v Kartumu, katera se je prej cenila na 25 000 mož, s četami Gordonovimi, katere so prisilili, pristopiti k Mahdiju, pomnožila za najmenj 10 000 mož. — Slednji boj, v katerem je pal Earle, vršil se je pri Kirbekanu, kateri je oddaljen od Abuhameda kakih 80 kilometrov. Sudanci so bili dobro utrjeni na skalah in so dobro streljali.

To je bilo kričanje, kletje, molba in šepet tam gori pred cerkvijo, toda vsled daljave omanjšano in šumečega vetra, zgubival se je ta vrišč, in na moja ušesa udarjalo je neko tiho brenčanje, podobno mnogobrojnim žužkom.

Sedaj je utihnulo tudi to brenčanje, nakrat se prikažejo goreče baklje, se razvrstē v pare, le-ti v kolobar okolo cerkve, spremljani od čudesno zvočnega petja, pomikajoč se dalje. Bil je to „vencev ples“, kojega so plesala dekleta in fantje na čast Matere božje, prepevaje narodne pesni domovine svoje.

Naslonim se na ograjo terasino in zrēm v počasno vrteč se zlat kolobar tam gori, ki si je menda izposodil svit svoj od zvezd, ko me probudē iz mojih sanjarij urne, mačje stopinje.

Ozrem se ter zapazim temno podobo možko, ki se je v čudovitih skokih približevala terasi. Mislēč, da je kak tat, se pomaknem nazaj v vežo.

V dveh skokih bil je na terasi, ogleda se bojazljivo ter hoče zopet zbežati, a hipoma mu šine druga misel v glavo ter se vsede na tik njega stoječ panj. Bleda mesečina padala

Da je Gordon v istini mrtev, potrjuje to poročilo: Ko so Angleži zaseli pozicije pri Kirbekanu, našli so prepis pisma, katerega je pisal guverner iz Berbera predstojniku kirbekanskega okraja, poročajoč, da je dobil od Mahdija pisno, v katerem mu poroča, da si je dnē 26. januarja osvojil Kartum in da je Gordon mrtev.

Dopisi.

Iz Starega Trga pri Loži, 10. februarja. (Izv. dop.) Kakor ste uže poročali, umrl je dnē 6. t. m. v Pudobu g. Jakob Vilar, župan in posestnik. Pokojnik bil je vedno zvest narodnjak, njegova beseda pripomogla je mnogo v prosveto narodnega probujenja v ložki dolini. Vilar bil je delj časa predsednik tukajšnji čitalnici, bil je vsekdar požrtvovalen, ni se strasil ni truda ni gmotne podpore, kader je bilo treba delovati za narodno stvar.

Minolo nedeljo pa smo izročili blagega moža črni zemlji, prenehalo je njegovo blagotvorno delovanje med nami, a spomin nanj izginil ne bode nikdar iz naših hvaležnih src. Vse ga je spoštovalo, vse ljubilo, in to pokazalo se je najbolje pri pogrebu njegovem. Blagemu pokojniku prišli so izkazat slednjo čast gospodje iz dalnjega Čubra, da-si je bilo ravno tedaj vreme zelō neugodno. Udeležili so se mrtvaškega spreveda mnogi Cerkljani, župan z Blok in občinski odborniki, gospodje iz Prezida. Da se je udeležilo mrtvaškega spreveda vse domače ljudstvo, občinski zastop iz Loža z veleštovanim županom g. Lahom vred, mi skoro omenjati ni treba. Na krsto položilo se je trinajst prekrasnih vencev od sorodnikov, prijateljev in spoštovateljev. Tako pokazal je narod, kako umeje častiti svoje prijatelje! Blag mu ostane spomin!

Iz Begunj pri Cérknici, 12. februarja. (Izv. dop.) Odbor tukajšnjega bralnega društva je sklenil napraviti veselico s tombolo. Ker pa društvo nima premoženja, zložili so gospodje odborniki in nekateri udje nekaj denarja, da so omogočili veselico. Čisti dohodek so namenili darovati v prid revne šolske mladine.

Da je bila veselica dobro obiskovana in da se je povoljno izvršila, kaže to, da je g. učitelju predsednik društva, g. Jakob Medén, izročil 30 gld. kot čisti dohodek veselice, da za to svoto nakupi pisalne priprave kakor tudi beril in računic za revne šolske otroke.

Gospodje, ki so v ta namen kaj darovali, so naslednji: Jakob Medén, Josip Medén, Josip Škrl in Anton Vidmar — iz Begunj; Janez Švigelj iz Selščeka; Janez Tursič iz Bezovljaka; Anton Švigelj s Kožljeka; Josip Milavec iz Cérknice in Fran Malavašič z Vrhnike.

Gospodom darovalcem kakor slav. odboru bral. društva za ta velikodušni dar v imeni revne šolske mladine najiskrenejšo zahvalo!

je na njegovo postavo in v njej sem takoj spoznal v cunje zavitega bledega izobčenca, ki je s topim smehom nepremično zrl mrklega očesa tja gori k plesočim lučicam.

Počasno jame se pogled njegov oživljati; njegove velike črne oči žareti, topi usmev izginol je z njegovih ust, brzo skoči na noge in tiho pred-se govoreč steza roke, kakor bi je hotel komu podati, a prične počasi plesati. Vedno silnejši je bil njegov glas, a strastneje plesanje njegovo, in zdelo se je, kot bi hotel neko dozdevno osebo pritiskati k sebi. Oči njegove so lesketale, glas se mu je tresel in sopol je silno; dolgi lasje so mu divje opletali okolo vpalih lic, na kojih je bilo znati perečo rudečico.

„Tihon!“ zakličem glasno. On nakrat postoji, šepetaje tiho: „Kam je izginola?“ — Vsaj je bila tú pri meni!“

Zapazivši mene, upre v mé svoje oči in kakor iz sanj probudivši vikne: „Ah, ste vi!“ urno zbeži po stopnjicah, jaz pa za njim. „Tihon“, rečem mu ter ga primem za roko — „ostani, nisem te hotel pregnati.“

Neverjetnim očesom me pogleda, a vender

Razne vesti.

— (Umor cele rodbine.) Iz Frankfurta se poroča z dnē 8. t. m.: V vasi Waltersdorf dogodil se je pretekli četrtak zločin, ki je razburil vse prebivalstvo daleč na okoli. Kolonist Fiedler umoril je ta dan zjutraj svojo soprogo in troje svojih otrok v starosti od treh do devetih let, potem se je pa še sam pod streho obesil. Vsakako dovršil je dejanja med tem, ko je njegova rodbina še spala, kajti otroci ležali so v postelji, a njegova žena razpravljená pri postelji na tleh. Morilec bil je prej poznat kot precej miren in delaven mož. Kaj ga je do strašnega dejanja privedlo, ni znano.

— (Jan. Nep. Desolda,) bivši rektor plzenskega gimnazija in velezaslužni česki pisatelj umrl je 8. t. m. v samostanu v Tepli, 74 let star. Delaven je bil na polji literarnem zlasti v verskem oziru in slul kot prelagatelj grških klasikov. Poslednje delo njegovo, zgodovina Thukididova, je ravno v tisku. Glavna zaslugá njegova pa je, da je kot profesor na nemškem gimnaziju plzenskem probudil v českih studeh domoljubno zavest in da je vspešno učinkoval v duhu Sedlačkove in Smetanove.

— (Meje na Nemškem. V Wickersdorfu gre meja sredi skozi neko hišo, da, sredi skozi peč, tako, da se večkrat pripeti, da se v jedni in isti peči kuha kava na altenburški, a krompir na saksonski strani. V bližnji vasi pa gre meja skozi nek hlev, tako, da krave jedō krmo na Altenburškem, kojo prebavljajo na Saksonskem.

— (Nesreča na železnici.) Na mostu čez reko Raritan pri New-Brunswicku blizu New-Yorka zadela sta se v soboto dva vlaka. Jeden vlak bil je naložen s petrolejem, kateri se je užgal. Vozovi z gorečim petrolejem pali so čez most; pod mostom v bližini pa stojijo tovarne in hiše, in po tem gorečem petroleji vnela se je jedna tovarna in več hiš. Pri požaru zgoreli sta dve osebi in veliko kónj. Škode je okolo 750 000 dolarjev.

Gordonova smrt.

Polkovnik Wilson izjavlja, da je izdajstvo Faragh-paše zakrivilo pad Kartuma in smrt Gordonovo ter o tem poroča naslednje: Faragh zdel se je uže delj časa Gordonu sumniv; da, jedenpot je bilo uže dokazano, da se Faragh bavi z izdajskimi namerami. Gordon mu je vender vedno prizanašal, ker se je al bal, da ne bi kaznovanje Faragha vzbudilo nevoljo med sudanskimi njegovimi četami, katere je Gordon silno potreboval, a Faragh jim je bil poveljnik ali pa je morda Gordon vender verjel zagotavljenju Faraghevu, da mu v bodočnosti hoče biti po polnem udan. Faragh-paša pa je izdal Kartum zjutraj dnē 26. januarja; odprl je vrata v Kartum ter v mesto spustil Mahdijeve čete. Gordon čul je trušč, katerega so provzročile Mahdijeve čete pri svojem vходу, skočil je iz svojega stanovanja na ulico, a pri vходу v njegovo palačo zadela ga je izdajska

gre za menój počasi, kot bi bil utrjen, proti terasi, kjer se na moj migljav vsede. Tresel se je po vsem životu in zrl v mē z onim molčečim prosečim očesom, ki je sličen psu, ako se hoče vbriniti palic. Še le, ko je opazil, da sem se naslonil njemu nasproti mirno na terasino ograjo, oddahne se.

„Ne boj se“, pravim mu, „ne bom ti storil nič žalega, preveč se mi smiliš.“

On nič ne odgovori; z lahka je poigral tópi usmev krog njegovih ust, toda kmalu zgine.

„S kom si preje plesal, ko sem te motil?“

Še vedno je sedel tu: nepremično in molčal.

Čez nekoliko časa mrmral je med zobmi: „Vam je dolgčas, gospod, in se hočete šaliti! Toda, za vraga, čemu je pa norec tú, nego da se z njim šalimo. S svojo ljubico sem plesal poprej, čujete li, s svojo ljubico, ki je — mrtva uže pet let! — Ha, ha, se me li bojite? — Saj ste hoteli to vedeti, strijček, a jaz — uže grem, ne strašite se, uže grem!“

(Dalje prihodnjič.)

roka, nekov Sudanec zaból mu je večkrat badalo v srce. Divji kordofanski strelci razkropili so se brzo po vseh mestnih ulicah in pričelo se je splošno mesarsko klanje. Vse osebe, katere so ostale še Gordonu zveste, so bile umorjene. Prizaneslo se ni nobeni ženski in otroku. Priče tega groznega dogodka pripovedujejo, da se je kri pretakala ves dan po ulicah kar v potokih. Večina posadke se je prostovoljno udala Mahdiju ter mu obljubila pokorščino; in Mahdijevi generali dogovorili so se takoj, kako bode na najboljši način možno braniti Kartum. Veliko število strelcev nastavilo se je v vnanjih trdnjavah in redutah. — General Wolseley poroča, da so ogleduhi iz Kartuma potrdili smrt Gordona. Žalost v Londonu je splošna. Javno mnenje je razburjeno, razjarjeno na Morleya in Courteneya, katera sta zahtevala, naj se Anglija ne briga dalje za Sudan. — „Daily News“ imele so zaradi Gordonove smrti črn obrobek.

Domače stvari.

— (Za kmetovalce.) Visoka c. kr. deželna vlada naznanja, da se bode tudi letošnje pomlad prodalo več mladih gozdnih drevesec iz osrednje državne šole pri Rožniku. Nekateri vrste mladih gozdnih drevesec se bodo pa dobile brezplačno. Prošnje za taka drevesca naj se vložijo vsaj do 10. marca t. l. pri dotičnem c. kr. okrajnem glavarstvu.

— (Mestni magistrat ljubljanski) naznanja, da ležijo volilni listi za letošnje dopolnilne volitve v mestni zastop pri magistratu javno na ogled od 10. februarja do 8. marca t. l.

— (Osebnosti.) Okrajni sodnik v Kranju g. Potrata je obolen in namestu njega prevzame na lastno prošnjo poslovanje okrajni sodni pristav v Vipavi g. Josip Hauffen.

— (Pastirski list.) objavlja postno postavo za ljubljansko škofijo; polajšave, katere so se gledé posta doslej dajale v ljubljanski škofiji, veljajo tudi za leto 1885.

— (Podoknico in bakljado) priredili so včeraj zvečer ob 8. uri učenci ljubljanskega višjega gimnazija svojemu spoštovanemu ravnatelju, gospodu c. kr. deželnemu šolskemu nadzorniku Jakobu Smoleju, kot odhodnico na njegovo novo mesto. Pod oknom stanovanja gosp. vodje Smoleja v Franciskanskih ulicah zapeli so pevci več prav krasnih pesni.

— (Sreberno poroko) obhaja danes znani zvonar g. Albert Samassa. Petindvajset let poročen je uže s svojo soprogo Ano roj. Gregl.

— (Umrli) je predčerenjem zjutraj na Reki contre-admiral Iv. N. pl. Pauer. Prejšnji večer se je še prav dobro zabaval pri neki plesni veselici.

— (Na drsališči) pod Tivolijem priredilo se je včeraj zvečer drsanje v kostumih. Udeležba bila je mnogobrojna, in kostumi bili so prav vkusni in krasni.

— (Železnišk voz) s Pragarskega vozečega brzovlaka skočil je dne 9. t. m. zjutraj pri Veliki Nedelji iz tiru. Poškodoval se ni nihče. Voz spravili so kmalu nazaj, vender je imel vlak vsled te nepravilne poldrugo uro zamude.

— (Postne pridige) bode imel letos o. jezuit Hünner vsako sredo in petek zvečer ob 6. uri, ob nedeljah pa o polu 10. uri dopoldne vselej v nemščini.

— (V Trstu) so še vedno precej hudo razširjene koze; oboli skoro vsak dan okolo 7 oseb in po 2 umrjeta.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 14. februarja. Nasproti poročilom nekaterih listov, da nadsodnijske predsednik ni izvel justičnega ministra ukaz o sodnijskih izpitih v slovenskem jeziku, omenja „Fremdenblatt“ iz zanesljivega vira, da je to neresnično in po polnem neosnovano, kajti dotični ukaz intimiral se je predsedstvu sodišč v Celju, v Ljubljani, v Rudolfovcem in v Celovcu z opazko, da se to naznani onim avskultantom, kateri še niso dostali sodnijskega izpita.

Philadelphia, 14. februarja. Blaznica za uboge je pogorela; 28 stanovančev je našlo v ognji smrt.

Dunaj, 13. februarja. Včeraj bil je pri cesarji obed, katerega so se udeležili tudi poslaniki Italije, Turčije, Angleške, Grške, Saške, Španske in Srbske.

Padova, 13. februarja. V minoli noči ustrelil je sicilijansk vojak iz jeze dva korporala in jednega sapèrja, jednega vojaka pa je ranil. Morilca, kateri je zahteval še več žrtev, so zaprli.

Shanghai, 13. februarja. Francoske ladje zapustile so danes Gutzlaff ter se po-dale pred Theippo.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 14. februarja.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	gld. 83.30
„ „ „ srebru	83.85
Zlata renta	106.60
5% avstr. renta	99.10
Delnice narodne banke	864.—
Kreditne delnice	303.30
London 10 lir sterling	123.90
20 frankovcev	9.77 ⁵
Cekini c. kr.	5.80
100 drž. mark	60.40

Uradni glasnik

z dne 13. februarja.

Eks. javne dražbe: V Ljubljani hiša Matilde Ecker, kleparjeve soproge v Ljubljani, Travnjske ulice št. 5 (6200 gld.), dne 16. marca, 16. aprila in 18. maja. — V Ilir. Bistrici posestvo Ant. Frankovo iz Celja (1650 gld.) dne 17. aprila. — V Vel. Lašičah posestvo Fr. Koširja iz Črnega Potoka (3420 gld.) dne 3. marca, 7. aprila in 2. maja. — V Trebnjem posestvo Jos. Brezarja iz Breze (3702 gld.) dne 24. marca in 24. aprila. — V Kočevju posestvo Urše Höglar iz Vrbovic (1267 gld.) dne 11. marca, 8. aprila in 13. maja. — V Radovljici posestvo Jos. in Neže Kotnik iz Doslovič (1750 gld.) dne 9. marca, 9. aprila in 9. maja. — V Kostanjevici zemljiščina parcela Jur. Petrinčiča (176 gld.) dne 11. marca. — V Metliki zemljišče Iv. Malešiča iz Radovč dne 21. februarja; — zemljišče Jova Jurčiča iz Doljane dne 21. febr.

Razpisana dobava: Za novo zgradbo dež. muzeja „Rudolfinum“ razpisujejo se: steklarska (1885 gld. 50 kr.) in pleskarska (1719 gld. 88 kr.) dela. Pismene ponudbe naj se vpošljejo dež. odboru kranjskemu skoro do dne 2. marca opoldne do 12. ure. Podrobnejši pogoji se izvedo v pisarni deželnega stavbinskega urada v dvorci št. 2, v Gospod. ulicah, od 9. do 12. ure in popoldne od 3. do 5. ure.

Naprava novih zemljiških knjig: Pri c. kr. okr. sodnji v Kostanjevici za katastersko občino Černeča Vas; poizvedbe dne 2. marca ob 7. uri zjutraj.

Tujci.

Dne 12. februarja.

Pri Maliči: Pleiss, trgovec, iz Remscheid. — Peterka, Freytag, Wester, Werling, trgovci, in Drexler, zasebnik, z Dunaja. — Müller, c. kr. stotnik, s soprogo, iz M.-Vasarihelja. — Hammerer, trg. potovalec, iz Trsta. — Gorup, zasebnik, s sinom, z Reke. — Hofmann, trgovec, iz Kočevja. Pri Slonu: Färber in Fischer, trgovca, z Dunaja. — Haumeder, c. kr. nadlajtenant, iz Gradca. — Globočnik, trgovec, iz Kranja. Pri Južnem kolodvoru: Bartl, trgovec s čipkami, iz Reischdorfa. — Novakovič, vinotrtar, iz Hrvaške. — Goriup, trg. potov., iz Gorice.

Umrli so:

Dne 13. februarja. Marija Gostič, hči kazn. paznika, 2 l., Lončarska steza št. 6, davica.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
13. febr.	7. zjutraj	741.36	— 9.6	bzv.	megla	
	2. pop.	741.26	— 1.8	szp.d. sl.	js.	0.00
	9. zvečer	742.52	— 5.4	„	„	

Najfinejša

melange - marmelada

(mešana, žlahna omáka iz ovočja)

kilo po 40 kr.,

pristni izleček iz čajovega ruma

dobiva se pri

(14) 6—5

J. R. PAULIN-u, Pred škofijo št. 1.

Protikataralične

salicilne kroglice

izdelovane po G. Piccolij, lekarji „pri angelju“, Ljubljana, Dunajska cesta.

Pomirijo dražest in so močaste in raz-tvarjajo slezo, so izborno sredstvo zoper kašelj, hripavost, boleti v prsih in vratu in zaradi antiseptičnega učinka vsled nahajajočega salicilno-kislega natrona najboljše varovalno sredstvo zoper davico ali difteritiko.

1 škatulja 20 kr.

Naročbe z dežele izvršujejo se nemu-doma po pošti. (106) 15—9

Bock-, cesarsko in eksportno pivo

v steklenicah priporoča

A. Mayerjeva

trgovina piva v steklenicah

v Ljubljani. (1) 51—7

Blago za obleke

le iz trajne ovčje volne, za moža srednje velikosti
3.10 metrov { za gld. 4.96 iz dobre ovčje volne;
za „ „ 8. „ „ boljše „ „
jedno obleko { „ „ 12.40 „ „ jako fine „ „

Popotne ogrinjače, komad po gld. 4, 5, 8 in do gld. 12. — Najfineje obleke, hlače, prevlekače ali svrhne suknje, blago za suknje in dežne plašče, tiil, loden, komis, predenino, cheviot, trikot, ogrinjače za dame in biljardne preproge, peruvien, toskin priporoča

Ustanovljeno Jan. Stikarofsky — 1866 —

fabriška zaloga v Brnu.

Vzorki franco. Vzorki (ogledniki) razpošilja-vajo se gg. krojaškim mojstrom nefrankovano.

Pošiljatve proti povzetji čez 10 gld. franco.

V zalogi imam sukna vedno za več nego 150000 gld. av. v. in umeje se, da mi pri veliki svetovni trgovini ostane mnogo sukneneh ostan-kov, dolžih od 1 do 5 metrov, in sem torej pri-moran, take ostanke po jako nizkih fabriških cenah razpečavati. Vsak pametno misleč človek mora sprevideti, da od tako malih ostankov ni možno razpošiljati vzorkov na ogled, ker bi marveč vsled nekoliko stotin naročenih teh vzorkov ne ostali v kratkem nijedni vzorki a je torej skozi in skozi sleparija, ako firme suknene-blaža inserirajo suknene ostanke; v tacih slučajih so vzorki odrezani od celih kosov a ne od ostankov, torej je namen takega postopanja očividni.

Ostanki, ki ne ugajajo, se zamenjavajo ali pak se pošlje nazaj denar.

Dopisi vzprejemljajo se v nemškem, ogerskem, českem, poljskem, laškem in francoskem jeziku.

Vozni nakladni listi

dobivajo se v tiskarni

Kleinmayr & Bamberg

v Ljubljani.

Kranjska eskomptna družba v likvidaciji v Ljubljani.

Slavni občni zbor z dne 12. januarja t. l. poveril je z likvidacijo Kranjske eskomptne družbe podpisani odbor. Na podlagi vršee se volitve dovolilo je visoko c. kr. deželno kot trgovsko sodišče v Ljubljani protokoliranje likvidacijske firme z odlokom z dne 15. januarja štev. 336/124 ter isto upisalo. Po svršetku te formalne zadeve bil je prvi nalog, stanje družbe natanko preiskati, ter se je v ta namen izdelal 17. januarja nečist računski zaključek (Rohbilanz) in se potem vršila natančna revizija vseh aktiv in passiv še istega dne. Ko se je ves nahajajoči material spravil v red in deloma prenapredil način prejšnjih uknjiževanj, pričelo se je z osnovo provizoričnega reda, v kojem se je po možno prostem toda zmedenim in odgovornostnim razmeram primernem načinu določilo daljše poslovanje. Odbor se je trudil in se še trudi, raznotere posle urediti, deloma zmedene razmere razjasniti in, v kolikor je to možno, s potrpljenjem in prizanesljivostjo gledé dolžnikov, toda, kjer treba, tudi s primerno resnostjo izterjovati zaostale svote, ter je mēnil, da najbolje stori, in to v zmislu svojih p. n. mandantov, ako objavi naslednji nečisti računski zaključek **konec meseca januarja t. l.**, kojemu so, v kolikor je to treba, vedno semtertíj pristavljene pojasnilne besede.

Aktiva.

Bilanca

Januarij 1885.

Passiva.

	gld.	kr.		gld.	kr.
1.) Za tekoči račun	152 340	18	1.) Akcijna glavnica	150 000	—
Od tega konto izključile so se terjatve istih osob in firem, ki notorično ne morejo plačati ali družbenim zahtevam oporekajo, obsežena sta pa tudi še dva dolžna zaostanka v znesku gld. 383,64 in gld. 157,30, o kojih se toži. Prenos teh zneskov ima se zgoditi na račun dolgova.			2.) Akcijne obresti	75	—
2.) Conto dubioso delničarjev	341 508	55	3.) Poroštveni zaklad dolžnikov	21 532	50
Obstoječ iz terjatev:			4.) Obresti poroštvenega zaklada	2 944	27
gld. 309 391,15 pri Avg. Tschinkelovih sinovih in brat. Tschinkel,			Narasle in nezahtevane obresti górenjih vlog.		
» 4317,40 pri Tschinkelu ml. v Požunu,			5.) Za tekoči račun	63 596	13
» 27800,— pri Franu Fortuni v Ljubljani,			6.) Rimesne obresti A	2 006	42
ki so vzeti v polnem znesku, ker v tem trenutji manjka pravo merilo za njihovo pravo vrednost. Terjatev pri Avg. Tschinkelovih sinovih je vknjižena. Z Fr. Fortuno vrše se poravnavanja.			Prednešene in došle obresti za menjice na račun dolžnikov.		
3.) Državnih papirjev konto	49 804	24	7.) Rimesne obresti B	2 906	89
Tvori vrednost lastnih papirjev po kurzni vrednosti z dne 31. decembra 1884, med temi se nahajajo: 100 delnic družbe »Steyrermühl« po gld. 109½ in gld. 25 200 I. prioritete Albrechtove železnice po gld. 98, torej pri tem aktivu nij izgube, marveč pričakovati je mali prebitek.			8.) Rezervni zaklad dolžnikov	2 663	—
4.) Rimese A	170 232	94	9.) Giro-konto	687 411	51
Menjice v portfelju pod poroštvom kreditnega društva.			10.) Obresti za pokriti kredit	347	32
5.) Rimese B	120 064	14	Prednešene in došle obresti za zastavljene državne papirje.		
Menjice, ki so v portfelju na račun delničarjev. Dolžni zaostanek v znesku gld. 15 000 reklamuje radi tega nek akceptant, ker se baje njemu nij zaračunal. V tej zadevi treba počakati sodnijske razsodbe, ki se baš vrši.					
6.) Conto dubioso dolžnikov	6 482	10			
V poroštvo kreditnega društva spadajoč.					
7.) Troški	608	19			
Obsezajo ekspenzare, tisk in inserovanje, poštnino, koleke, pisarniške potrebe in preddatve za sodnijske troške.					
8.) Najmarina	275	—			
Reprezentuje naprej plačano najmarino do konca meseca marca l. 1885.					
Da se zmanjša število prostorij na najpotrebnejše in da se oddá obstoječa pogodba, pričela so se v tem oziru pogajanja.					
9.) Služnine	1 143	31			
Plačane služnine pro januarij in februarij t. l., ki ki se pa zmanjšajo vsled tega, da sta dva bankovna uradnika uže dala njihino normirano odpoved iz službe, ki poteče konci marca t. l.					
10.) Davki	21	87			
Plačani davki.					
11.) Obresti za tekoči račun	7	75			
Posledek računskega zaključka nekaterih vunjanih tekočih računov.					
12.) Provizije	7	61			
Istotako.					
13.) Račun za pokriti kredit	41 104	—			
Preddatve na vrednostne papirje. Sigurno se ni bati izgube.					
14.) Conto sospeso izmaknjenih državnih papirjev	1 734	21			
Defraudirani državni papirji, ki so bili zastavljeni pri avstro-ogerski banki, a sicer:					
gld. 1000,— 5% zastavna pisma oger. hipotek. banke,					
» 1000,— 5% dunajsko posojilo z l. 1871,					
» 600,— sreberna renta,					
so se zopet nazaj kupili.					
Te efekte je likvidacijski odbor sprejel v svojo shrambo.					
15.) Račun stroškov Avg. Tschinkelovih sinov	550	—			
Do sedaj narasli stroški v zadevi Tschinkelovih firem.					
16.) Kranjska hranilnica	30 000	—			
Bukvice kranjske hranilnice.					
17.) Blagajnični račun	8 282	33			
Nahaja se v gotovini.					
18.) Račun dobička in zgube	9 316	62			
Dosedaj dokazana izguba.					
	933 483	04		933 483	04

Omeniti se tudi mora, da se je bil nemali del delovanja likvidacijskega odbora vporabil v konečno uredjenje dolžnostij pri giro Kranjske eskomptne banke. Kakor znano, je ta vže takrat, ko je počil prvi neugodni glas o firmi Tschinkel, v veliko večji meri pa pozneje, ko so jeli pritiskati upniki, si morala denar preskrbeti vsled prodaje menjičnega portfelja. Glavna naloga pa je, da se zaprečijo terjatve in zahteve do likvidačne družbe gledé prejšnjih transakcij. Ako se te obvezanosti — kar se bo zgodilo v drugej polovici meseca marca — gladko izvrše, k čemur je opravičena nada, razdelé se do tíj iz raznih aktiv realizovani zneski v gotovini **jednakim načinom** pomerno med vse upnike.

V Ljubljani v dan 11. februarja 1885.

Kranjska eskomptna banka v likvidaciji.

Mayer s. r.

Jos. Luckmann s. r.

Vaso Petričić s. r.

Jos. Krisper s. r.

Jos. Kordin s. r.

Jos. Kuschar s. r.

F. M. Schmitt s. r.

Jan. Janesch jun. s. r.

M. Treun s. r.

Průběh a technická řešení v průběhu

Průběh a technická řešení v průběhu

Průběh

1. 1. 1980

